

TEFSIRI I AJETIT 27 TË SURES EL-BEKARA

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ.

Përkthimi

“Ata që e thyejnë besën e dhënë Allahut, pasi e kanë përforcuar atë, që i shkëpusin lidhjet të cilat Allahu ka urdhëruar të mbahen të bashkuara dhe që përhapin çrregullim e shkatërrim në tokë – pikërisht këta janë të humburit.”

Tefsiri

Në këtë ajet përmenden tri shembuj të rëndësishëm të moralit dhe sjelljeve të këqija të atyre që i kundërshtojnë urdhrat e Allahut xh.sh. dhe e zgjedhin rrugën e mosbindjes ndaj Tij:

1. Thyerja e besës së dhënë Allahut xh.sh.

Kjo besë mund të jetë: Besëlidhja që njerëzit i kanë dhënë Allahut xh.sh. në *ezel* (parahistori), kur Ai ua drejtoi pyetjen hyjnore: “A nuk jam Unë Zoti juaj?” (*Elestu bi Rabbikum*) Dhe shpirtrat e njerëzve, në atë tubim të shenjtë, iu përgjigjën: “Po, gjithsesi!” (el-A'raf, 7:172) Kjo besëlidhje e përfshin njohjen e Allahut si Zot dhe përkushtimin ndaj adhurimit dhe shërbimit ndaj Tij. Ose mund të bëhet fjalë për premtimet ose betimet që njerëzit i japin gjatë jetës së kësaj bote, duke e marrë Allahun xh.sh. si dëshmitar dhe duke e përmendur emrin e Tij. Një nga zakonet e hipokritëve (munafikëve) dhe të atyre që kanë cilësi të ngjashme me ta është se nuk i mbajnë premtimet dhe zotimet e dhëna.

2. Shkëputja e lidhjeve që Allahu ka urdhëruar të mbahen të bashkuara

Disa komentues të Kuranit e kanë interpretuar shprehjen “ato që Allahu ka urdhëruar të bashkohen” si një urdhër që lidhet me marrëdhënie të veçanta, siç janë: ruajtja e lidhjeve fafeshnore (*sila-i rahim*), pajtimi ndërmjet bashkëshortëve dhe rregullimi i marrëdhënieve mes tyre. Megjithatë, kuptimi më i drejtë është që kjo shprehje të merret dhe të kuptohet në një kontekst më të gjerë. Allahu i Lartësuar ka dëshiruar që të gjitha fetë, peygamberët, librat hyjnorë dhe mbarë njerëzimi të bashkohen brenda kuptimit dhe

besimit të *teuhidit* (njëshmërisë së Allahut). Ai ka urdhëruar që ata që duhet të jenë të bashkuar, por që janë ndarë dhe përçarë, të ribashkohen dhe të afrohen me njëri-tjetrin. Gjithashtu, Allahu i Madhëruar ka dëshiruar që çdo gjë dhe çdo njeri të jetë në vendin që i takon dhe ta marrë atë që e meriton. Ndërsa ata që përhapin përçarje dhe çrregullim (*mufsidët*), si dhe mëkatarët (*fasikët* dhe *zullumqarët*), janë të angazhuar në shkatërrimin dhe shpërndarjen e këtyre lidhjeve.

3. Përhapja e çrregullimit dhe shkatërrimit në tokë

Shprehja “përhapin çrregullim në tokë” nënkupton shkaktimin e prishjes së rendit dhe të harmonisë. Gjatë gjithë historisë, ata që e kanë prishur rendin në tokë, si në aspektin material ashtu edhe në atë shpirtëror, që e kanë ndotur mjedisin dhe që kanë shkaktuar shqetësime, vuajtje dhe fatkeqësi, në përgjithësi kanë qenë mohuesit e së vërtetës, njerëzit e pamoralshëm, zullumqarët dhe mëkatarët. Çdo mëkat, pra çdo veprim që Allahu i Madhëruar e ka ndaluar dhe për të cilin ka paralajmëruar ndëshkim, është njëkohësisht një e keqe në tokë, një formë çrregullimi dhe një prishje e ekuilibrit dhe e rendit. Pavarësisht se cilat janë qëllimet e tyre, nuk ka dyshim se në fund mëkatarët, të cilët e kanë lënë adhurimin ndaj Allahut të Madhëruar dhe janë bërë robër të epsheve të tyre dhe të shejtanit, do të jenë humbësit e vërtetë. Kjo sepse ata e kanë shpenzuar kapitalin e jetës së tyre për ta fituar këtë botë kalimtare, duke e privuar veten nga lumturia e përjetshme.

Burimi:

Komision, *Kur'an Yolu – Türkçe Meâl ve Tefsir*, bot. Diyanet, Stamboll 2023, vëll. I, f. 93-94.

Nga turqishtja: Rehan Neziri